

> Δ. ΠΟΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ (ΡΟΤΙΡΟΠΟΥΛΟΣ+PARTNERS)

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Για τις σύγχρονες προκλήσεις στον χώρο της αρχιτεκτονικής, μιλά στο BnB Daily ο Δημήτρης Ποτηρόπουλος, αρχιτέκτονας, επικεφαλής του γραφείου Potiropoulos+Partners. Όπως εξηγεί, τα προβλήματα της Αθήνας, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο μέσα από μεγάλες ή μικρότερες επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα αλλά απαιτούνται και πρωτοβουλίες σε επίπεδο κράτους, και βέβαια ριζική αλλαγή της συλλογικής μας νοοτροπίας.

Φέρνει, δε, ως παράδειγμα την πόλη του Ρότερνταμ, όπου με αφορμή την ανάπλαση της ζώνης του λιμανιού το κράτος επένδυσε δυναμικά τόσο στις αναπλάσεις και στις υποδομές, όσο και στην αρχιτεκτονική, με αποτέλεσμα να συμπαρασυρθεί ολόκληρο το πολεοδομικό συγκρότημα, που αναδείχθηκε τελικά σε μοντέλο-πρότυπο ανάπτυξης και παράλληλα σε πεδίο αδιάκοπου αρχιτεκτονικού πειραματισμού.

Ποια χαρακτηριστικά πιστεύετε ότι πρέπει να έχουν οι αναπλάσεις που δρομολογούνται στην πρωτεύουσα;

Το πρόβλημα της Αθήνας είναι ότι στερείται ταυτότητας, καθώς αναπτύχθηκε χωρής ισχυρό ιστορικό πυρήνα. Τα λίγα αξιόλογα δημόσια κτίρια - όπως η Βουλή, τα Ανάκτορα, η Ακαδημία, το Πανεπιστήμιο, η Βιβλιοθήκη και το Αρχαιολογικό Μουσείο - δεν στάθηκαν ικανά να συγκροτήσουν ένα συνεκτικό και αναγνωρίσιμο αστικό κέντρο. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι τα προβλήματα της Αθήνας, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο μέσα από μεγάλες ή μικρότερες επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα. Απαιτούνται πρωτοβουλίες σε επίπεδο κράτους, και βέβαια ριζική αλλαγή της συλλογικής μας νοοτροπίας. Ο Jack Lang είχε πει ότι "Η αρχιτεκτονική δεν είναι έκφραση μιας κοινωνίας αλλά των εξουσιών που την διοικούν", ενώ τη δεκαετία του '80, ο Lebbeus Woods διατύπωσε τη θέση ότι η αρχιτεκτονική πρέπει να αντιμετωπίζεται ως πολιτική πράξη.

Πώς μπορεί να αντιστραφεί αυτή η κατάσταση;

Το Ρότερνταμ, γνωστό για την υψηλού επιπέδου σύγχρονη αρχιτεκτονική του, είναι ένα

χαρακτηριστικό παράδειγμα. Εκεί, εύκολα κάποιος αντιλαμβάνεται τι σημαίνει επένδυση στο μέλλον. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 με αφορμή την ανάπλαση της ζώνης του λιμανιού, η οποία μοιάζει σήμερα με γιγάντια έκθεση επώνυμης σύγχρονης αρχιτεκτονικής, συμπαρασύρθηκε ολόκληρο το πολεοδομικό συγκρότημα, που αναδείχθηκε τελικά σε μοντέλο-πρότυπο ανάπτυξης και παράλληλα σε πεδίο αδιάκοπου αρχιτεκτονικού πειραματισμού.

Εκεί, το κράτος επενδύει δυναμικά τόσο στις αναπλάσεις και στις υποδομές, όσο και στην αρχιτεκτονική επιλέγοντας αναπτύξεις που έχουν πολλαπλασιαστικά οφέλη. Τα θέματα που απασχολούν τον αρχιτεκτονικό και πολεοδομικό σχεδιασμό απέχουν παρασάγγας από τις παρωχημένες αντιλήψεις και τους ρη-

χούς προβληματισμούς των δικών μας αρμοδίων. Εξετάζουν σε βάθος τα πραγματικά και μετρήσιμα στοιχεία, όπως είναι η αστική οικιστική μονάδα, η αστική πυκνότητα, η σχέση ανάμεσα στην πόλη και την φύση, κ.ο.κ.

Πώς θα αλλάξει η Αθηναϊκή Ριβιέρα με αφορμή την επένδυση στο Ελληνικό;

Η ελληνική πρωτεύουσα θα μπορούσε να είναι μια υπέροχη πόλη. Το φυσικό περιβάλλον του ευρύτερου πολεοδομικού σχηματισμού της θυσιάστηκε στο βωμό της ανοικοδόμησης. Το ίδιο συνέβη και στο παραλιακό της μέτωπο.

Το πρόταγμα ενός αναβαθμισμένου παράκτιου μετώπου αφορά τόσο στην ποιότητα διαβίωσης των κατοίκων, όσο και στο τουριστικό προϊόν. Είναι ολοφάνερη η ανάγκη ενός δομημένου χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού για το ευρύτερο γεωγραφικό διαμέρισμα της πρωτεύουσας. Η ανάπτυξη του "Ελληνικού", ως "οριοθετημένου" μεμονωμένου σχεδιασμού, δεν θα αποδώσει καρπούς αν δεν ενταχθεί σε ένα μεγαλύτερο και μελετημένο πρόγραμμα. Έτσι μόνο θα μπορούσαμε να μιλάμε πραγματικά για "Αθηναϊκή Ριβιέρα".